

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. január 31.
Évközi 4. vasárnap

Változó világban

Az elmúlt vasárnap elmélkedésében már említést tettünk arról, hogy Jézus Názáretben tartott beszédében meghirdeti az üdvösség új korszakát.

A mai evangéliumban láthatjuk, hogy éppen az Istentől jövő üdvösség, kegyelem témája indítja el a názáretiek ellenállását. A hagyományos zsidó elgondolás szerint Isten egyedül az ő választott népe, a zsidóság felé nyilvánítja ki üdvözítő jóságát, ezért az egykori hallgatóság számára hallatlan volt az a gondolat, hogy más népek is részesülhetnek az isteni kegyelemben, ahogyan azt Jézus állítja. A mi Urunk két konkrét esetet hoz fel az ószövetségi időkől, Illés és Elizeus próféták példáját, akiknek személyét, élettörténetét jól ismerték a vallásos zsidók. Jézus kijelentése szerint mindkettőjük esetében egy-egy pogány származású ember felé nyilvánult meg Isten jósága. A kiválasztottság tudata sok szempontból erősíti valakiben a vallásos tudatot, az Istenhez való tartozás érzését, ugyanakkor kettős veszélyt hordoz magában. Egyrészt hamis önbizalommal ruházza fel a választott néphez tartozó egyéneket, akik arra gondolhatnak, hogy kiválasztottsá-

guk elegendő az üdvösséghez. Másrészt a kiválasztottság a kizárás, mások kizárásának gondolatát ébresztheti fel. Jézus jól látja ezeket a veszélyeket, de ez nem téríti el attól, hogy újszerűen mutassa meg Istent, aki minden nemzet és minden ember felé kinyilvánítja szeretetét.

Mindannyian látjuk a világ állandó változását. Emberek milliói kénytelenek menekülni a háborúk elől vagy kényszerülnek elhagyni lakhelyüket, mert az emberi beavatkozások miatt élhetlenné válik környezetük. A világ forrong és változik, a világban élő ember pedig a biztonságos helyet, a biztos támpontokat keresi.

Az üdvösség tanítása

Urunk, Jézusunk, lelkesen hallgatjuk szavaidat, s készek vagyunk arra, hogy téged követve megvalósítsuk mindazt, amit kérsz tőlünk.

A te újszerű tanításod, látásmódod a kezdetektől fogva csodálkozást és lelkesedést váltott ki az emberekből.

Segíts felismernünk, hogy szavad valóban örömhír, az üdvösség tanítása, igazság, amely az örök élet felé vezető utat mutatja meg. Te az irgalmasság gyakorlását várod tőlünk. Boldogan és nagy lelkesedéssel indulunk az irgalmasság útján, s tudjuk, hogy neked segítünk minden emberben. Taníts minket alázatra, hogy az irgalmasság gyakorlását mindig szolgálatnak tekintsük!

Az üdvösség reménye

Amikor az Egyház az üdvösségről, mint az emberi élet végső céljáról beszél, akkor nem azt akarja állítani, hogy Isten az evilági boldogtalanságért cserébe majd a túlvilágon kárpótlást ad. És azt sem állítjuk, hogy az evilági boldogság érdekében nem érdemes fáradozni. Talán az a legpontosabb megfogalmazás, hogy úgy kell élnünk, hogy közben szem előtt tartjuk személyes üdvösségünket.

A változó világban az üdvösség reménye biztos pont lehet az igazságot keresők számára. Jézus azt hirdeti, hogy az Isten országa itt a földön már elkezdett megvalósulni. E tanítás fényében válik érthetővé számunkra magatartása. Nem zárkózik el a bűnösöktől, hanem betér házukba, elfogadja meghívásukat, hogy aztán elmondhassa nekik az isteni irgalomról szóló örömhírt. Barátkozik a vámosokkal, akiket kortársai megvetettek amiatt, hogy kiszolgálták az elnyomó római hatalmat, mert úgy gondolja, hogy az Isten szeretetéről szóló tanítás őket is érinti, őket is megérintheti. Azt állítja, hogy az üdvösségre feltétel nélkül minden ember meghívást kap Istentől, és mindenki elnyerheti azt, aki megtér, azaz elhagyja a bűn útját és hisz Jézusban, az Isten küldöttében és az üdvösség közvetítőjében.

Egy alkalommal ezt a kérdést tették fel Jézusnak: „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” (Mt 11,3). Ezt a kérdést azóta is felteszik azok, akik az üdvösségre vágyakoznak. Felismerem-e Jézusban az üdvösség közvetítőjét?

Évközi 4.
vasárnap

Jer 1,4-5,17-19
1Kor 12,31-13,13
Lk 4,21-30

Hétfő

2Sám 15,13-14,30;
16,5-13a
Mk 5,1-20

Kedd, Urunk
bemutatása

Mal 3,1-4
vagy: Zsid 2,14-18
Lk 2,22-40

Szerda

2Sám 20,2,9-17
Mk 6,1-6

Csütörtök

1Kir 2,1-4,10.12
Mk 6,7-13

Péntek

Sir 47,2-13
Mk 6,14-29

Szombat

1Kir 3,4-13
Mk 6,30-34

Évközi 5.
vasárnap

Iz 6,1-2a,3-8
1kor 15,1-11
Lk 5,1-11